

РЕШЕНИЕ

№ 5137

гр. София, 06.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 28.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **3338** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от АПК във връзка с чл. 85, ал.1, т.1 от ЗХ / редакция ДВ, бр. 105/2014г., в сила от 01.01.2015г., изм. ДВ, бр. 69/2020г/.

Делото е образувано по повод подадена жалба от [фирма], със седалище [населено място], чрез изпълнителния директор Д. Г. срещу Решение № 45 от 13.03.2020г. на Държавната комисия по хазарта, с което на дружеството е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - временно отнемане за срок от 3 месеца на издаден лиценз за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, организирани онлайн.

Намират решението за постановено при пропуски в процедурата, в противоречие с материалния закон и с целта му.

Сочат, че с писмо още от 09.03.2020г., дружеството е уведимило ДКХ за временно преустановяване на дейността по издадения лиценз до отпадане на причините за това и е върнало удостоверението за същия, спазвайки установената процедура по чл. 40, ал.1 от ЗХ. Последното е аргументирано от дружеството с невъзможността да изплаща печалби на участниците в игрите на лицензирания си игрален сайт, поради наложени по реда на ДОПК запови от публичен изпълнител във връзка с текущо ревизионно производство.

Считат, че с оглед това, е постигната целта чрез доброволно връщане на удостоверението, поради което мярката е ненужна и противоречи на целта на закона, като липсва и предмет. Претендират несъразмерност.

Сочат, че предоставянето на обезпечение също изключва приложението на мярката, а в процесния случай, дружеството е предложило такова, като е посочило, че ако ДКХ не приема предложеното, то дружеството може да предложи друго подходящо такова. Считат, че липсва произнасяне от Комисията по така направеното искане за предоставяне на друго равностойно обезщетение. Последното се квалифицира като нарушение на процедурата и неизясняване на относими факти.

Считат производството за преждевременно открито, тъй като основание за същото е просрочено задължение, което не е своевременно обезпечено. Считат, че съгласно чл. 30, ал.3 от ЗХ, задължението следва да е надлежно установено от Председателя на Комисията по хазарта с влязъл в сила акт за публично държавно вземане. Дори и да се счете, че издаденият такъв по ДОПК е с допуснато предварително изпълнение по чл. 60 от АПК, то отново е следвало да бъде предоставен срок за обезпечение, което не е сторено, а директно е пристъпено към издаване на акта за налагане на мярката.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от юрисконсулт М. К. с редовно пълномощно, която поддържа жалбата на заявените основания. Претендира юрисконсултско възнаграждение по преценка на съда.

Ответникът Държавна комисия по хазарта е заместен в хода на производството от НАП, на основание §85, т.3 от ПЗР на ЗХ, ДВ, бр. 69/2020г. В проведеното заседание се представлява от юрк А., който оспорва жалбата, като излага подробни съображения по всички въведени от жалбоподателя възражения. Депозирано е писмено становище. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, на база данните по делото, като обсъди становищата на страните и въз основа на закона, намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от засегнат субект от акта и в срок.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

За да достигне до този извод, съдът съобрази следното:

От фактическа страна се установява:

В законен състав Държавната комисия по хазарта е произнесла оспореното Решение № 45 от 13.03.2020г., с което е наложена ПАМ – временно отнемане на лиценз /за срок от три месеца/ за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с кучета и коне, организирани онлайн, за които е издадено Удостоверение №000030-1106/01.02.2020г. на ДКХ.

За издаване на акта е изготвено предложение № 000030-2263/12.03.2020г. от Председателя на ДКХ.

Съображенията, изложени в акта, мотивирали издаването му, са следните:

Издаден е Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ №1/ от 14.02.2020г. за задължения на дружеството по чл. 30, ал.3, предл.1 от Закона за хазарта, за периода 01.05.2015г. - 31.01.2020г. в размер на 293 597 лева главница и лихви в размер на 118 282. 89 лева. Допуснато е предварително изпълнение на акта, което е потвърдено съдебно с Определение на АССГ, оставено в сила от ВАС с Определение №3734/11.03.2020г.

Издаден е Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ №2/ от 14.02.2020г. за задължения на дружеството по чл. 30, ал.3, предл.1 от Закона за хазарта, за периода 01.06.2014г. - 31.01.2020г. в размер на 14 651 873.42 лева главница и лихви в размер на 3 897 214. 84 лева. Допуснато е предварително изпълнение на акта, което е потвърдено съдебно с Определение на АССГ, оставено в сила от ВАС с Определение от 11.03.2020г. по АД№3022/2020г.

По тези факти няма спор, като процесуалният представител на жалбоподателя изрично заявява това – налице са издадените актове за посочените суми, предмет на висящо съдебно производство, като предварителното им изпълнение е съдебно потвърдено.

Административното производство за издаване на процесната ПАМ е започнало с писмо от 14.02.2020г., с което дружеството е уведомено за започване на производството по реда на чл. 85, ал.1, т.1 от ЗХ, на основание чл. 26, ал.1 от АПК.

С писмо, изготвено от адвокатска кантора „Мк грегър“ от името на дружеството от 21.02.2020г. е предложено обезпечение под формата на залог на ценни книжа / подробно описани/, собственост на трето лице, чието изрично съгласие е приложено.

Органът е възприел, че на основание влезлите в сила изменения на ЗХ / ДВ, бр. 14/2020г./, законодателят изрично е предвидил, че лицензиите за организиране на лотарийни игри, с изключение на томбола, бинго, кено и техните разновидности, издадени от организатори, различни от Държавно предприятие „Български спортен тотализатор“ се прекратяват, и съответните удостоверения по чл. 34, се обезсилват. Преустановява се още разпространението и продажбата на билети, фишове, талони и други удостоверителни знаци за участие в игрите по ал.1 от организатори, различни от ДП „БСТ“. Съгласно §9, ал.4 от ПЗР на изм. на ЗХ, издадените и нереализирани до тази дата билети, фишове, талони и други удостоверителни знаци за участие, се унищожават в срок до 31.12.2020г.

В тази връзка, в ДКХ е постъпило писмо от 25.02.2020г. от [фирма] / третото лице, предложило обезпечение/ с искане за указания относно начина на унищожаване на билетите и пр.

Установено е, че г-н Д. Г. е изпълнителен директор както на дружеството – жалбоподател, така и на третото лице, предложило обезпечението [фирма].

Изведен е извод, че предложеното обезпечение / билети, фишове, талони и други удостоверителни знаци за участие/ не представлява годно такова.

Посочено е, че съгласно чл. 22, ал.1, т.1 от ЗХ, ДКХ издава, отказва да издаде, предсрочно прекратява и отнема лицензи на организаторите на хазартни игри. В чл. 85, ал.1 от ЗХ е предвидено, че ДКХ налага ПАМ за отнемане на издаден лиценз за срок от три до шест месеца, когато лицето по чл. 4 има просрочени публични задължения в размер над 5 000 лева и не е представено обезпечение за главницата и лихвите.

При тези мотиви, органът е наложил оспорената ПАМ, като е отнел лиценза на дружеството за срок от 3 месеца.

Установява се по делото / л.66/ от писмо от НАП С., че във връзка с изпълнението на АУПДВ №1 и №2 от 14.02.2020г. с взискател Държавна комисия по хазарта е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2020г. със съобщение за доброволно изпълнение от 21.02.2020г. Общият размер на задълженията е 19 976 943.80 лева, в т.ч. главница 15 385 703.08 лева и лихва 4 951 240.72 лева. За обезпечаване на установените и изискуеми задължения са наложени запори на банкови сметки, депозити, вложени вещи в трезори и суми, предоставени за доверително управление в ПИБ АД, Ю. България АД, Инвест банк АД, ДСК АД, Т. банк АД. Посочено е, че информацията от банките не потвърждава обезпеченост. Наложена е заповест за арест на обща балансова стойност от 493 928.53 лева. Наложени са обезпечителни мерки на вземания от трети лица на стойност 2 864 380 лева. Общата стойност на наложените обезпечителни мерки е 3 358 209.53 лева.

След изискана допълнителна информация от Главен публичен изпълнител М. Б. при ТД на НАП С. се установи, че дължимите суми, представляващи публични задължения по АУПДВ №1 и №2/14.02.2020г. на ДКХ, не са включени в ревизионното производство, по което е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки №С200022-023-0000575/19.02.2020г. и не са предмет на обезпечаване.

Настоящият състав на съда намира, че решението е правилно, а жалбата се явява неоснователна:

Решението е издадено от компетентен орган по чл. 85, ал.1 от ЗХ във връзка с чл. 22 от с.з

Същото съдържа мотиви и следващ се от тях диспозитив, съответно се явява в предписаната от закона форма, при липса на нарочна специална такава по ЗХ.

Не се споделя тезата за грубо нарушаване на процедурата при налагането на мярката. Напротив, налице е спазване на предвидената от закона процедура. Органът е уведомил надлежно адресата на акта за започване на производството по чл. 26 от АПК с писмо от 14.02.2020г., като е предоставил възможност за становище и възражения. Обсъдени са и представените документи като обезпечение, респ. липсата на основание за приемането им, което е възпроизведено и в мотивите на акта. Това, че не е направено друго предложение за обезпечаване от страна на органа, не опорочава процедурата, тъй като за него липсва такова задължение. Напротив, субектът, адресат на мярката, следва да предложи такова, като доколкото се касае за ПАМ, и то с временен характер, органът е в правомощието си по всяко време сам да оттегли акта, при преценка, че е налице валидно и надлежно обезпечение.

Мярката не се явява и преждевременна, тъй като са налице влезли в сила определения на ВАС, с които предварителното изпълнение на двата АУПДВ е потвърдено. Т.е., за правната действителност, към момента на издаване на ПАМ, е налице фактическото основание за издаването ѝ – наличие на публични задължения, необезпечени и в по-голям размер от 5 000 лева.

За актове от типа на процесния следва да се изхожда, като се съобрази характера и целеният ефект от принудителните мерки. В случая, това е защита на обществен и държавен интерес за възвръщаемост на определени финансови суми към фиска. Мярката цели превенция от разходване на суми, които биха попречили на това, при наличие на обстоятелствата, допускащи налагането ѝ. Както бе посочено, същата е и с временен характер. Поради това, противопоставянето на други права е възможно да стане и в рамките на производството пред органа, ако се докаже, че е осигурена защитата на охранявания от законодателя с визираната норма интерес, например чрез предоставяне на надлежно обезпечение. Правният резултат, който законът цели с прилагането на ПАМ по чл. 85, ал. 1 ЗХ е недопускане на организиране на хазартни игри по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗХ при наличие на непогасени публични задължения в определен от закона размер, тъй като поведението на лицензополучателя сочи на некоректност/невъзможност да изпълнява едно от основните си задължения, а именно да обезпечаваш сигурността на средствата за организиране на игрите и поддържане на игралните автомати, което би довело до смущения в разрешената му дейност.

Все в същия смисъл, неоснователно е позоваването на доброволно временно преустановяване на ползвания и отнет в настоящото производство лиценз. Касае се за различни предпоставки и процедури, които имат и различна цел. Т.е., преценката на дружеството, че са налице на предпоставки да преустанови временно ползването на

лиценза и да върне удостоверението, не отменя правото на органа, при наличие на предпоставките по чл. 85, ал.1, да стори същото посредством издаването на мярката. Щом са налице обстоятелства от фактическия състав, допускащ налагането ѝ, е без значение преценката на дружеството, постигаща същият резултат. Различен е и срокът, и предпоставките за възстановяване на ползването на лиценза в двата случая, поради което за органа не е без значение дали ще се довери на преценката на дружеството – ползвател на лиценза, или служебно ще установява отпадането на предпоставките за отнемането му. За пълнота, съдът отбелязва, че употребеният в жалбата израз „още на 09.03.2020г.“ е неясен, предвид че производството е образувано от страна на органа на по-ранна дата, към която е уведомено и дружеството.

По изложените съображения, съдът намира, че решението съответства както на процедурата по изясняване на релевантни факти и предоставяне на възможност за участие в същата, така и на материалния закон, като се установяват предпоставките за прилагане на ПАМ.

Фактическият състав на приложената от органа норма включва наличието на просрочени публични задължения в размер по-голям от 5000 лева, както и липсата на тяхното обезпечаване.

Съдът намира, че в процесния случай, последният е изпълнен.

Налице са задължения, установени с АУПДВ, които безспорно представляват публично държавно вземане по смисъла на чл. 162, ал.2, т.3 от ДОПК. Същите не са обезпечени, нито в хода на процедурата пред ДКХ, нито в хода на производството по съдебно потвърденото предварително изпълнение за събиране на сумите от страна на НАП, което се установява от данните по делото.

По изложените съображения, решението, като правилно, следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора, в полза на ответника следва да бъдат присъдени претендираните разноски, които представляват юрисконсултско възнаграждение в размер от 500 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2, предл. последно от АПК, съдът
РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от [фирма], със седалище [населено място], чрез изпълнителния директор Д. Г. срещу Решение № 45 от 13.03.2020г. на Държавната комисия по хазарта, с което на дружеството е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - временно отнемане за срок от 3 месеца на издаден лиценз за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, организирани онлайн.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати в полза на НАП юрисконсултско възнаграждение от 500 / петстотин/ лева.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ:

